

Vigning paa Indkomst, er den, at den førstnævnte Beskatning i Reglen foregaaer efter et saa løst Skjøn, som vel er muligt, ialfald paa en Deel, og jeg kunde næsten sige paa de fleste Steder. Hvor dette er Tilfældet, mener jeg dog, at intet Sogneforstanderskab drifter sig til at foretage denne nye Vigning uden at see at faae et fastere Grundlag, og det vil saaledes alligevel omtrent have de samme Besværligheder, som vilde være forbundne med et Grundlag for Indkomstskaften. Det er af den Grund, jeg, uagtet jeg har været Frygt, dog nu mener, at vi bør komme over til Principet for en Indtægtsstat. Jeg vil idetmindste for mit Vedkommende, da der kun bliver Tale om en mindre Sum, gaae ind paa, at vi tage den af Indtægten istedetfor af Formue og Leilighed.

H. Hage: Den ærede Rigsdagsmand for Svendborg Amts 6te Valgkreds (S. N. Hansen) sagde, at Regjeringen havde anbefalet at gaae til Formue og Leilighed; men det er ikke Tilfældet; efter Regjeringsforslagets § 4 var det en Indtægtsstat. Jeg har ikke hørt, at Ministeriet har frasøgt det Forslag, som det i saa Henseende har stillet. Nu er det sagt, at det er et meget betydeligt Beløb, der skal reises, og hvad den ærede Ordfører ansøgte mod det tidligere Forslag, er saaledes blevet vendt mod hans eget Forslag. Det er ganske vist, at efter § 5 kan man strengt taget sige, at det er hele Beløbet, der lignedes paa Indkomst, men i Virkeligheden er det ikke saa. Lovens 3 første Paragrafer blive jo staaende, og man ligner først paa Hartkorn efter § 1. Nu kan det ikke paatvies, at naar man først har lignet efter Hartkornet det hele Beløb med Undtagelse af 550,000 Rd., saa vil man ganske naturligt sige: Nu have vi saa og saa Meget af Hartkornet, — og ikke begynde paany igjen at vurdere Indtægten af Hartkornet, for at faae Indtægten efter § 5. Man vil kun anvende § 5 faktisk saaledes, at man berigtiger de værste Ulemper, der opstaae ved Hartkornsskatten, og navnlig vil man lette Byrden for dem, der have Kapitaler staaende i deres Eiendomme. Det er den egentlige Tanke ved § 5, og den bevirker saaledes, at man ikke kommer til at ligne hele Beløbet, men i Virkeligheden kun det mindre paa Indkomst. Det

frengaar jo ogsaa af det 3die Stykke i § 5; derefter kan ingen Tilbagebetaling finde Sted, selv om man, efter at have betalt Hartkornsskatten, burde være ansat efter § 5 til en meget lavere Skat end Hartkornsskatten. Det er altsaa et temmelig indviklet og blandet Forhold. Jeg kan ikke troe Andet, end at man maa blive staaende ved, at Hartkornet har udredet saa og saa Meget, og der kan ikke let være Tale om, at man skulde ganske afsee fra Hartkornets Størrelse ved Beregningen af Indtægten og Ansættelsen til en Indtægtsstat efter § 5.

Ischering: Det ærede Medlem talte om Indtægt efter Hartkorn, men Hartkornet er ikke produktivt, det betegner altid kun Udgifter; der er ingen Mennesker, der have Indtægter efter Hartkorn. Det er netop Grunden, hvorfor man ikke kan og vil opkræve efter Hartkorn, at det ikke repræsenterer nogen Indtægt (H. Hage: forholdsvis) nei, det sagde det ærede Medlem ikke; han forvillede sig der aldeles. Det er Arealet og dets Behandling, der giver Indtægt, og Hartkornet er kun en Maalestof fra tidligere Tid, der ikke staaer i noget Forhold dertil. Derfor har man afvist det her som Beskatningsnorm; den Begrundelse, det ærede Medlem henter derfra, er derfor ganske urigtig. Det Forslag her foreligger, er bleven forstrækket over sig selv paa Halvveien; det har udstrebet en Skat efter Hartkorn og mærker saa, at naar den sees ligeoverfor en Skat efter Indtægt, vil den være urimelig, hvis ikke de toges med, der ikke have Hartkorn, thi der vil ellers være mange Indtægter, der ikke rammes; Forslaget summerer derfor begge Beløb sammen, haade det efter Hartkornet og det efter Indtægten, og dem paaligner det. Forslaget skaffer sig ved en vidtløftigere Beregning at vide, hvilken Sum der skal paalignes, hvad der kunde have været gjort simpelt og ligefremt. Jeg skal derfor, for at man kan see, at alle de Former, man saaledes er kommen ind paa, indeholde Spiren til noget Urigtigt, og maaskee noget Uretfærdigt, idet man siger, at den, der efter Hartkornet har betalt mere, end han skulde, faaer ingen Godtgjørelse, altsaa den, der meest trænger til Erstatning, faaer ingen; jeg skal derfor ikke have